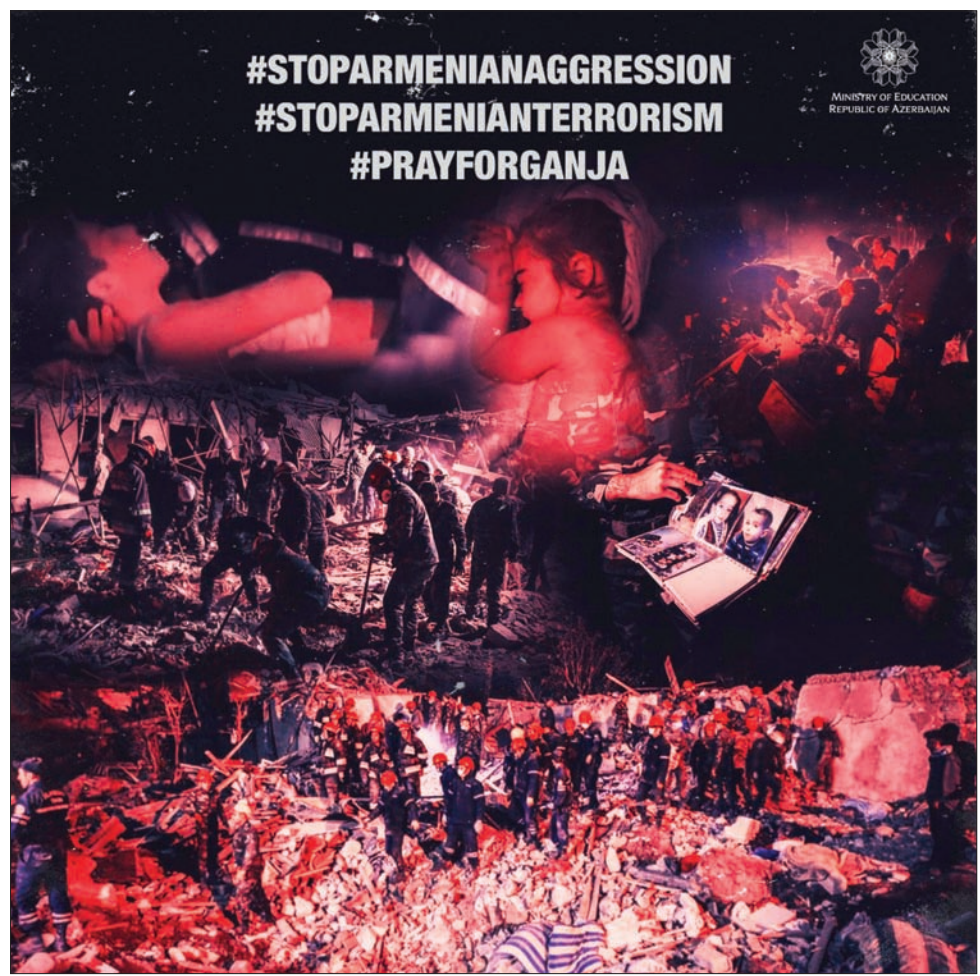

Ermənilərin Gəncədə törətdiyi növbəti terror

Düşmənin silahlı qüvvələrinin oktyabrın 17-də gecə saat 01 radələrində Gəncənin mərkəzi hissəsində yerləşən dinc sakinlərin yaşayış məntəqələrini raket atəşinə tutması nəticəsində ilkin məlumata görə, 3 uşaq olmaqla 13 nəfər həlak olub, 52 nəfərədək şəxs yaralanıb, çoxsaylı mülki infrastruktur obyektlərinə, nəqliyyat vasitələrinə külli miqdarda ziyan dəyib.

Hazırda zərərçəkmiş şəxslərin siyahısının dəqiqləşdirilməsi ilə bağlı istintaq-əməliyyat tədbirləri həyata keçirilir.

Bu terror zamanı həlak olanlara Allahdan rəhmət, yaralılara isə şəfa diləyirik!

Bir məktəbin 3 şagirdi terror qurbanı oldu

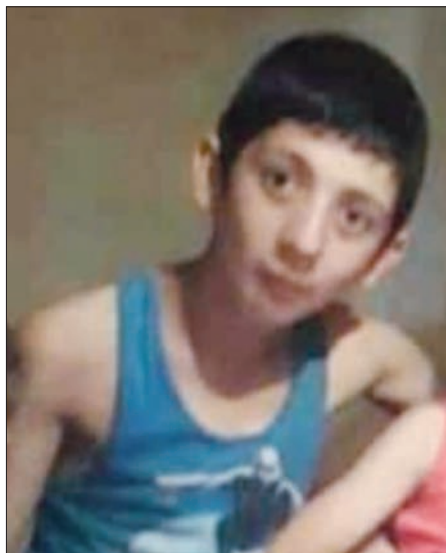
Ruhiyyə DASSALAHLI

Birdən-birə qopan gurultu, titrəyiş, toz-duman, vahimə, həyəcan, qışqırıq. Biri-birinə çox bənzəyən 2 gecə. Gecənin sükutunu pozan iki ballistik raket. Biri oktyabrın 11-ni, digəri oktyabrın 17-ni dəhşətə bürüdü özünün odu-alovuyla. Həmin raketlər gecəyə elə bir qaranlıq saldı ki, ondan bütün dünya danışdı. Faciənin miqyası gün ağaranda daha aydın göründü. Acı üstünə acı yaşadı Azərbaycanın qədim şəhəri Gəncə.

Vətəndən pay olmayacağını bu dəfə daşlar altından çıxan məktəbli canlar hayqırdı

Nigar Əsgərova

Orxan Xəlilli

Məryəm Xəlilli

Daş üstündə daş qalmadı

Qaranlıq qarışmağa başlayanda üst-üstə düzülən daşlar hər zərbəyə dayanıqlı binalar kimi görünürdü. Əzəmət nişanı o binalar gün ağaranda daş qalaqlarından başqa bir şey deyildi. Görünüşünə əzəmət, divarlarına istilik verən, soyuq otaqların isti yuvalara çevirən sevgidolu baxışlar, gülər üzrlər də birdən yoxa çıxmışdı. Qalıqların altından çıxarılan onlar da bu daşlar kimi soyuq, parça-parçaydı.

Gün ağaranda hər şey gün kimi aydın oldu: Ata-anasız övlad, övladını, nəvələrini daşların altında qoyan baba, sevdiyi qadını, uşaqlarını gecəyə qurban verən ata, qucağı bir neçə saniyədə boş qalan ana...

Ali məktəbə daxil olmaq istəyirdi

Bir kişini ata edib, bir qadına "ana" deyən 15 yaşlı Nigardan gəriyə nəşə qaldımı, görəsən? Yaşadığı 15 ildə qazandığı sevgi dolu yarımqıç ömür. O gecədən sağ çıxsaydı, doğum gününü qeyd edəcəkdə. Milli Müstəqillik günündə doğulmuşdu, elə o gün də torpağa tapşırıldı. O torpağa ki, onun uğrunda qurban getdi. 15 yaşını qeyd edə bilmədən, həyatda ən çox sevdiyi anasıyla nəənəsini götürüb köçdü bu dünyadan.

Söhbət Nigar Əsgərovadan gedir. Oxuduğu məktəbin - Gəncə şəhər K.D.Uşinski adına 29 nömrəli tam orta məktəbin Tərbiyə işləri üzrə direktor müavini Vüsalə Məmmədovanın sözlərinə görə, üzü də gözdə, təbiəti də: "Azərbaycan qadınında axtardığımız

bütün keyfiyyətlər vardı Nigarda. Ağırbaşlı, ağıllı, sakit bir qız idi. Bilik yarışlarında, olimpiadalarda iştirak edir, ictimai işlərə qoşulurdu. Ali məktəbə daxil olmaq, həkim olmaq istəyirdi".

Nigarın riyaziyyat müəllimi Zümrüd Süleymanova da onu böyük arzuları ilə xatırlayır: "Nümunəvi idi. Könülsüz bir işini görmədim. Gördüyü işə ürəyini qoyurdu. Öz üzərində işləyən, inkişaf edən bir yeniyetmə idi. Fikirləri, fikrini ifadə tərz, dərslərinə olan sevgisi onu fərqləndirirdi. Elə hesab edirdim ki, o bütün arzularını reallaşdırma biləcək".

Bəsti Cəfərova 5 il Nigarın sinif rəhbəri olub: "Yadıma gəlir ki, mənə və sinif yoldaşlarını incitsin. Tərbiyəli davranar, tərbiyəli oturub durardı. Heç vaxt dərəcə gecikməzdi. Hərdən deyirdim "Ay Nigar, bərkəndən danışsana?". O da sakitcə üzümə baxıb gülümsəyirdi. Yay tətili ərəfəsində Nigara dedim ki, dibçəkləri evinə aparıb tətill müddətində onlara qulluq etsin. Yavaşca dedi ki, "birdən suyunu gec verərəm, quruyar". Nigar elə saf ürəkli bir şagird idi. Ürəyim dolu dur, belə bir şagird də ölməmi?"

Terror qurbanı bacı-qardaş

Nigar Gəncə şəhər K.D.Uşinski adına 29 nömrəli tam orta məktəbin yeganə terror qurbanı da olmadı. Onun kimi məktəbli olan 2 terror qurbanı da var. Biri Məryəm, o biri də Orxan. Bu həyata eyni ailədə gələn, eyni qadına ana, bir kişiyə ata deyən, böyümək üçün can atan iki fidan. Ataları həyatlarından çıxalı çox olmamışdı. Bu dünyada bir anaları vardı - Xatirə. Onları bu son yolculuğunda tək qoymadı o da. Üçü də bir ayrıldı bu dünyadakı sevdiklərindən.

mədi bacı-qardaş. Vətən bölünməsin, dedilər. Bu, Azərbaycanın sənə kar qalan dünyaya etirazı idi hər halda balaca qəhrəmanların. Hadisədən 2 gün sonra tapılan, tapılana qədər soyuyub daşlaşan cəsədləri ilə haqsızlığın üstünə yeridilər. Bu da onlar. Yerin 7 qat dərinindən özəmətlə, qürurula çıxıb millətinin çiyinə qalxan iki savaşı. Öz sözünü ölümləriylə deyib yenedən torpağa qayıtdı ikisi də.

Daşların arasında yaralı çıxan məktəblilər

Gəncə şəhər K.D.Uşinski adına 29 nömrəli tam orta məktəb bu fəlakətdə çox itki verdi. 3 terror qurbanı - 3 məktəbli qaldı dağıntıların altında. Ancaq erməni vəhşiliyinə meydan oxuyan şagirdləri də var: *Aminlə Artur*. Daşların arasında yaralı çıxanlardır ikisi də. Amma bu yara başqa yaraya bənzəməz. Bu yaradan qısa müddətdə sağalma qədər də asan deyil. Artur hələ də reanimasiyadadır. Vəziyyəti ağır olaraq qalır. Aminin vəziyyəti isə ağır olsa da, sabitdir.

Oxuduqları məktəbdə onları da itirmək istəmirlər. Direktor müavini Vüsalə Məmmədova deyir ki, məktəbin itkisi çox, dərdi yaman ağırdır. Ancaq onlar bunun öhdəsindən gəlməyə çalışacaqlar. Qəmli, sakit baxışlı Nigar, Məryəm, Orxanı xatirələrində yaşadacaq, Aminin, Arturun yaralarını sarıb-sarmalayacaqlar.

O gecənin şahidləri DANIŞIR

K.D.Uşinski adına 29 nömrəli tam orta məktəb Gəncəyə raket hücumlarından zərər görə yeganə məktəb deyil. Ondən əvvəl 32 və 20 nömrəli tam orta məktəblər də Ermənistandan gələn bu fəlakətdən payını alıb.

Oktyabrın 11-də yaralanan *Murad Cavadov* 32 nömrəli tam orta məktəbin şagirdidir. Fəlakəti yuxudaykən qarşılayıb. Gurultu sənə oyananda anasını başının üstündə görüb: "Anam mənə "sakit ol", - deyirdi. Məni sakitləşdirməyə çalışırdı. Özü də qorxurdu, ancaq mənə "qorxma" deyirdi. O biri otaqdan atam da gəldi. Yaralıydı. Ancaq yarasına heç fikir vermədi. Tələsirdi ki, bizi ordan sağ-salamat çıxartsin".

Gecənin gətirdiyi fəlakətdə onun ən böyük xoşbəxtliyi də məhz bu idi: anası yanındaydı. Bir uşağın anası yanındadırsa, onu erməni raketi qorxuda bilərmi? Murad o gecə gördüklərinin, yaşadıklarının təsiri altındadır hələ.

32 nömrəli tam orta məktəbin daha bir şagirdi, hələ IV sinifdə oxuyan *Rauf* da səsə oyanıb: "Balaca bacım yanındaydı. O da ikinci sinif şagirdidir. Çox qorxurdu. Nə edəcəyimizi bilmədən ətrafı görməyə çalışırdı. Birdən anamın səsi gəldi. Bizi axtarırdı. Anamın səsinə eşidəndə sevindim. O bizi evimizdən tez çıxartmağa çalışırdı. Evimizdə bütün əşyalarımız məhv olmuşdu, əynimizə geyinməyə paltar belə tapa bilmirdik".

32 nömrəli tam orta məktəbin III sinif şagirdi *Hüseyn Əliyevlə* Gəncədəki 20 nömrəli tam orta məktəbin XI sinif şagirdi *Sevil Əliyeva* da o gecənin şahidləridir. Onlar sadəcə evsiz-əşiksiz qalmadı, hər iki valideynini itirdi bu uşaqlar. Sevil divarların, iri daş parçalarının üstünə aşandan sonrasını belə xatırlayır: "Atamın səsinə eşitdim. Bir neçə dəfə mənə və anamı çağırırdı. Sonra səs kəsildi. Mən onda anamın öldüyünü anladım. Amma düşündüm ki, atam sağdır. Atamın da öldüyünə, ümumiyyətlə, öl biləcəyinə inana bilmirəm. Onu həmişə güclü görmüşəm".

SOYQIRIMI

Uşaqlar, sadəcə ata-anasını itirmədi, atasının gücünə, ölməzliyinə, qüdrətinə inamını da itirdi o gecə. Uşaqlar, sadəcə evsiz qalmadı, həm də ailəsiz qaldı. Ailələrdən gəriyə heç kim qalmadı nəslini davam etdirməyə deyər. Beşiyində boğuldu körpə nəfəslər.

Bu da növbəti erməni təcavüzünün nəticəsi. Soyqırımına daha bir cəhd. Ancaq bu cəhdlər hər zaman olduğu kimi, yenə nəticəsiz qalacaq.